

at oprette Filialer. Overfor disse Bestemmelser vilde jeg ikke anse det for overflødigt, om der blev truffet betryggende Foranstaltninger, navnlig under Hensyn til, at det i Lovforslaget tillades at have et større Seddelbeløb udækket end hidtil.

Deuntzer: Det ærede Medlem for København 4de Valgkreds (Birck) rettede et Spørgsmaal ogsaa til mig angaaende Repræsentantskabets Bemyndigelse i denne Sag. Maa jeg sige, at jeg for mit Vedkommende ikke er i Tvivl derom. Jeg har nok hørt, at nogle have næret Tvivl, men jeg tror ikke, at Tvivlen kan bestaa. Efter min Opfattelse er Forholdet det, at Nationalbanken, der blev stiftet d. 4. Juli 1818, fik en Oktroj paa 90 Aar, men der staa ikke, at Nationalbanken blev stiftet paa 90 Aar. Naar de 90 Aar udløbe, og altsaa Oktrojen ikke bliver fornyet, og Seddeludstedelsesretten falder bort, er der saaledes ikke noget i Vejen for, at Nationalbanken kunde fortsætte sit Liv. Og hvad det rent formelle angaar, staa der i § 33 saaledes: „Repræsentanterne, som forestille hele Interessentskabet“, føre paa dets Vegne Overtilsynet. Der er altsaa, saa vidt jeg kan skønne, med Forsæt blevet udtrykt, at Repræsentantskabet forestiller Interessentskabet. Efter dens Tids Sprogbrug menes dermed samtlige Aktionærer. I øvrigt kan jeg overlade dette Spørgsmaal til den højtærede Justitsministers bedre Indsigt.

Idet jeg takker Ministeren for Besvarelsen af de Punkter, jeg fremdrog, vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg vel har set, hvad der staa i Forslagets § 12, og har sammenholdt det med § 17, men da disse angaa til Dels forskellige Ting, har jeg ikke deri fundet tilstrækkelig Klarhed. Imidlertid er, saa vidt jeg forstaa, Meningen den efter Justitsministerens Anskuelse, at Oktrojen, naar den bliver fornyet, kan forandres, naar Banken giver sit Samtykke, og i saa Tilfælde er jeg ganske tilfreds.

Til Slutning vil jeg bemærke, at de Ønsker, jeg fremsatte angaaende en Kodifikation, i dette Tilfælde navnlig en Sammendragning af den ældre Oktroj med dette Lovforslag, ikke blot tilsigte at fremskaffe en, som jeg gerne skal indrømme, væsentlig formel Lettelse, saa man nemmere kunde se, hvad der gælder paa dette Punkt. Det er ikke blot det, man maa tilsigte, skønt jeg mener, det er en stor Fordel. Jeg kan ikke give den højtærede Justitsminister Ret i, at det væsent-

lig kun skulde være nogle faa Banker og Bestyrelsesembedsmænd, som skulde være interesserede heri. Efter Lovforslaget vil det bl. a. blive samtlige Aktionærer, som i høj Grad maa være interesserede i selv nøjagtigt at kunne se efter, hvad der gælder. En saadan Kodifikation vil altsaa ikke blot være en Lettelse i formel Henseende, men naar man gennemgaar den gamle Oktroj i den Hensigt at lade alt forsvinde, som ikke bør optages i den ny, vil man træffe flere Bestemmelser, som ikke i de nuværende Forhold have nogen fornøftig Grund, og som jeg derfor synes, man burde gribe Lejligheden til at fjerne. Jeg nævnedes vist eksempelvis § 45 i Oktrojen. Den fører til og har for Resten ogsaa i Praksis ført til, at naar en Mand stjæler en Panteobligation og forsyner den med en falsk Transport og belaaner den i Nationalbanken, saa kan Ejeren ikke faa sin Panteobligation igen. Det er en Regel — man kan ellers mene om den, hvad man vil, den er meget ubillig mod Ejeren —, men det er en Regel, som ikke gælder for noget som helst andet Pengeinstitut her i Landet. Jeg kan derfor ikke ret forstaa, at Nationalbanken skulde have Krav paa at beholde den.

Bjerre: Det ærede Medlem for Bjerre (Jørgen Jensen) havde Betænkeligheder ved, at der blev oprettet Filialer af Nationalbanken i Byerne og udtalte sig mod min Udtalelse i Formiddagsmødet. Det undrer mig noget, for det er jo ganske givet, at enhver By, hvor der er en Filial af Nationalbanken, vil have Fordel deraf. Det gælder Horsens, Vejle, Randers, og det gælder Esbjerg og alle de andre Byer, der selvfølgelig alle som en ville sige, at de have Fordel deraf. Og Landboere, Sparekasseformænd, kort sagt alle maa indrømme, at det vilde være godt. Handelsstanden har officielt udtalt, at den vilde ønske det, den har anbefalet det, har sagt, at det var noget, den vilde glæde sig over, og har foreslaaet, at alle Byer paa over 10,000 Indbyggere fik en Filial af Nationalbanken. Det er en Kendsgerning, og derigennem have vi erfaret Handelsstandens Ønske.

Jeg har i flere Aar siddet i Bestyrelsen for et af vore store Andelsforetagender, et af vore Andelssvineslagterier, hvor vi vare stillede saaledes, at vi skulde laane til $\frac{1}{2}$ pCt. over Nationalbankrenten og havde indstaaende til $\frac{1}{2}$ pCt. under denne. Havde vi haft en Filial af Nationalbanken,